

er, at alle uanset ansættelsesstilling skal modtage det samme i skattefri rejsegodtgørelse. Enkelte grupper blev dårligere stillet med den ordning, og for disse blev der indført en midlertidig aftrapning, som udløber i april år 2001.

Det kan selvfølgelig altid diskuteres, som Venstres ordfører også fremførte i forbindelse med førstebehandlingen, om satsen på de i 1997-priser 256 kr. er tilstrækkelig. Men nu er der ensartede regler på området, hvilket alt andet lige gør det lettere for erhvervslivet at administrere.

Venstre er stærkt optaget af, at vi sikrer vores eksporterhverv så gode og tidssvarende vilkår som muligt, uden at vi ønsker at indgå i det skatteyderfinansierede kapløb med andre lande. Vi ønsker ikke, at vore skattesatser er ude af trit med vores nabolandes, og at vores vilkår er strammere end de lande, som vores virksomheder konkurrerer med.

Som udgangspunkt mener Venstre, at regelsættet fortsat er godt, men Venstre er glade for, at De Konservative har rejst spørgsmålet nu, for det giver en mulighed for, at vi hen over sommeren kan få klarlagt, i hvilket omfang reglerne eventuelt bør ændres.

Vi ser frem til, at der kommer et godt udvalgssarbejde, som så eventuelt kan munde ud i et konkret forslag i forbindelse med finansloven for år 2000.

Pernille Sams (KF):

Vi har fremsat dette forslag, fordi vi er sikre på, at Folketingets flertal har truffet en ikke bare uheldig, men en ligefrem skadelig beslutning ved at beskære de danske eksportmedarbejderes rejsediæter. Det er uigennemtænkt, det er kortsigtet, og det er et helt igennem forkert sted, Folketingets flertal har valgt at være fedtede og smålige.

Når danske virksomheders eksportmedarbejdere med den nuværende lovgivning stilles ringere end deres udenlandske konkurrenter, skal der ikke megen logisk sans til at fatte, at det går ud over dansk eksport, at det går ud over lysten til at arbejde for de danske virksomheder på eksportmarkederne.

Danske arbejdspladser, dansk økonomi og danske virksomheder er helt afhængige af, at der er mange mennesker, der vil påtage sig job uden for landets grænser. Ikke kun afsætningsmæssigt, men også uddannelsesmæssigt er det i øvrigt af afgørende betydning, at medarbejderne har lyst og mulighed for at komme ud.

Det er i forvejen opslidende at være meget hjemmefra, at skulle bo i en kuffert på et hotelværelse eller på landevejen, men det bliver da bestemt ikke bedre af, at et folketingsflertal med nidkær misundelse har besluttet, at det skal være dyrere for medarbejdere i danske virksomheder at påtage sig disse job, end det er for medarbejdere i udenlandske virksomheder.

Selvfølgelig kan danske internationale virksomheder så vælge at udøve en vis form for selvtaget eller selvretfærdighed, kan man kalde det, ved f.eks. at ansætte deres medarbejdere i udenlandske afdelinger, inden de sender dem ud. Men det er da mildest talt noget af en håbløs lovgivning, der lægger op til den slags omgåelse, og som jo under alle omstændigheder vil være et problem for de danske virksomheder, som ikke har udenlandske filialer eller afdelinger.

Så både for medarbejderne, som det går ud over, for de danske virksomheder og for den danske økonomi er det en forfejlet lovgivning. Det er vi særdeles tilfredse med at flere og flere er ved at indse, og vi håber, at vi nu kan få rettet op på forholdene igen, så danske medarbejdere og virksomheder ligestilles med deres udenlandske kolleger.

Efter ordførertalerne vil jeg forsøge at afslutte og afrunde dagens debat, men allerede nu kan jeg da sige, at det er utroligt, at skatteministeren med sin evindelige, ukuelige, smålige nidkærlighed og millimeterretfærdighed også skal lade det gå ud over det her område. Og det et problem for danske eksportvirksomheder, at man ikke fra regeringens side vil være med til at gøre det attraktivt at arbejde på eksportmarkederne, når vi i Danmark har så stort behov for eksport, som vi har.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg har forstået, er Det Konservative Folkeparti baseret på en liberalistisk tankegang, og det vil sige, at virksomhederne skal kunne konkurrere, og hvis der er et overskud, beholder ejerne det, og hvis der er et underskud, skal de af med penge, og det skal først og fremmest være uden statstilskud.

Er det ikke korrekt forstået, at den konservative holdning er, at virksomheder skal kunne konkurrere uden statstilskud? Og hvis dét er rigtigt, må jeg så få at vide, hvorfor Det Konservative Folkeparti lige pludselig i denne her